

AKP Hükümeti'nin Dış Politikası Başarılı mı?

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Çar, 14/03/2012 - 00:25

Yazar: Mehmet ÇAĞIRICI

AKP'nin dış politikası, başarısız olduğu kadar çok tehlikeli bir sonuca doğru gitmektedir. Her başarının ölçüsü arzu edilen hedefle, elde edilen hedef arasındaki farktır. Bu fark büyüdükçe başarısızlık, fark küçüldükçe de başarı artmaktadır.

O halde AKP'nin dış politikasının başarılı veya başarısız olduğunu ölçebilmemiz için her şeyden önce AKP'nin dış politik hedefini somut olarak ortaya koymamız gerekmektedir.

AKP'nin dış politik hedefi **görünüşte** Türk Dışişleri Bakanı AKP'li Ahmet Davutoğlu' nun tanımına göre "Komşularla Sıfır Sorun" dur. Gerçekte ise ABD emperyalizminin Büyük Ortadoğu ve Genişletilmiş Afrika Projesi'nin bir uygulamasından başka bir şey değildir. Bu dış politika kaçınılmaz olarak savaş kışkırtıcılığıdır. Hâlbuki 80 yıl boyunca Ahmet Davutoğlu'na kadar Türkiye Cumhuriyeti'nin dış politikasının temel ilkesi, M. K. Atatürk'ün "Yurtta barış, Dünyada Barış" sloganına uygun olarak, "Barış" olmuştur.

Görünüşte de olsa hedef olarak "Komşularla Sıfır Sorun"la yola çıkan Ahmet Davutoğlu, acaba uygulamada bu hedefine ne derece yaklaştı veya uzaklaştı; şimdi AKP'nin dış politikalarının ülke ülke somut uygulamalarına ve elde edilen sonuçlarına birlikte bir göz atalım:

Türkiye İsrail ilişkileri

2009 Ocak ayında İsviçre'nin Davos kentindeki bir açık oturumda Başbakan Erdoğan ile İsrail Devlet Başkanı Peres atıştılar. Erdoğan İsrail'i Filistin halkına çok gaddar davranmakla suçlayarak ve oturumu yönetenin ona yeterince söz hakkı tanımamasını da protesto ederek "One Minute" ile tartışmayı terk edip, Davos'a bir daha gelmeyeceğini açıkladı.

Arkasından İsrail'de iki ülkenin elçilikleri arasındaki bir görüşmede Türk elçisine uygulanan "aşağılayıcı" bir ağırlamadan sonra Türkiye-İsrail ilişkilerindeki kötüleşme iyice arttı. Bir yıl sonra, Mayıs 2010'da gerçekleşen Mavi Marmara baskını ile ilişkiler neredeyse kopma noktasına geldi. Doğu Akdeniz'in uluslararası karasularında Filistin'e yardım malzemesi götüren gemiye baskın yapan İsrail komandoları 9 Türk vatandaşını öldürdüler. Türkiye olayı şiddetle kınayarak, İsrailli yetkililerden özür, tazminat ve Gazze'ye uygulanan ablukaya son verilmesini talep ettiler. Bu talepleri yerine getirmeyen İsrail ile Türkiye'nin ilişkileri görünüşte sıfır noktasına kadar indi.

Fakat NATO ile yapılan görüşmelerle AKP hükümeti, aslında bir ABD projesi olan, fakat sonradan maliyet ve stratejik nedenlerden dolayı NATO'ya devredilen "Füze Kalkanı" sistemini Türkiye'ye yerleştirme kararı aldı. Kararın uygulanmasına derhal projenin en önemli bölümü olan radarların Malatya'nın Kürecik beldesine yerleştirilmesiyle başlandı. Geçtiğimiz hafta içinde radarları kontrol edecek ABD askerleri de Kürecik'e geldiler.

Uzmanlar; radarların aslında, komşumuz İran'ın elinde bulundurduğu füzelerin menzillerini göz önünde tutarak, İsrail'e karşı bir İran füze saldırısını önlemeye yönelik olduğuna işaret etmekte. Uzmanların bu değerlendirmesi; İsrail'in İran'ı atom silahı geliştirme ihtimaline karşı sürekli tehdit ettiği göze alınırsa, akla yatkın bir değerlendirme olduğu açıkça ortada!

Kısaca, AKP ve lideri Erdoğan'ın İsrail karşıtı politikası **sadece görünüştedir**. Çünkü AKP iktidarı ABD emperyalizmi tarafından Arap-Müslüman dünyasına "ılımlı İslam" **modeli** olarak sunulmaktadır. Bu modelin Arap ve Müslüman dostu olabilmesi için AKP ve Erdoğan yüzeysel olarak İsrail düşmanı ve Filistin dolayısı ile Arap dostu olmak zorunda. Gerçekte ise AKP'nin dış politikası İran karşıtı ve İsrail dostudur.

Özetle komşularına ve özellikle Müslüman Arap dünyasına karşı samimi olmayan bu politika özünde emperyalizmin Büyük Ortadoğu Projesi'nin uygulanmasından başka bir şey değildir.

Ermenistan Politikası

Ekim 2009'da Türkiye'nin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile Ermenistan Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı arasında Zürih'te iki ülke arasında diplomatik ilişkilerin kurulmasına dair bir protokol imzalandı. İmza töreninde bir fotoğraf karesi için her iki ülke dışişleri bakanlarının arkasında ABD Dışişleri Bakanı Clinton, Rus Dışişleri Bakanı Lavrov ve Avrupa Birliği Dışişleri ile ilgili Komisyon üyelerinin yer aldığı çok ilginç bir poz oluştu. En korkuncu Hocalı'da yaşanan birçok katliamlardan sonra 1994 yılında Karabağ'ı işgal eden ve emperyalist güçler tarafından çok şımartılan Ermenistan bu protokolün içeriği ile yetinmeyince; protokol Ermenistan Anayasa Mahkemesince iptal edildi.

Türkiye'de de CHP'nin başarılı girişimiyle parlamento dışişleri komisyonuna takılan Türkiye-Ermenistan Protokolünden geriye sadece Azerbaycan'ın Türkiye'ye olan kırıngınlığı kaldı. Yani sonuçta sıfıra sıfır, elde kaldı sıfır!

Libya Politikası

20 Mart 2011 tarihinde ABD, İngiltere, Fransa ve İtalya gibi batılı emperyalist devletlerden oluşan koalisyon güçleri bir Kuzey Afrika ülkesi olan Libya'ya karşı askeri eylem başlattılar. Başlangıçta Başbakan R.T. Erdoğan "NATO'nun Libya'da işi yok" diye kesin bir ifade kullanmıştı. Ancak Başbakan 180 derece çark ederek; bilindiği gibi, Libya'ya yapılan askeri müdahalenin komutası 29 Mart 2011 tarihinden itibaren NATO'ya geçti. ABD ve emperyalizmin çizgisinden ayrılmayan Erdoğan'ın Libya'daki bu u-dönüşünü NATO'nun Komuta Merkezi'ni İzmir'e alınması; yine Erdoğan'ın girişimi ile 25 Mart 2011 tarihinde TBMM de AKP, CHP ve MHP'li vekillerin onayı ile çıkarılan tezkere ile Türkiye'nin askeri gücü ile müdahaleye dâhil edilmesi takip etti. Donanmamızın dört savaş gemisi ve bir de denizaltıdan oluşan askeri deniz gücümüz, daha tezkere meclisten çıkarılmadan, Libya sahillerine gönderildi.

Sivilleri koruma bahanesiyle Libya'ya müdahale eden NATO Libya'da 40-50 bin arası sivil ve masum insanı bombalarıyla öldürmüşlerdir. Fransa'nın öncülüğünde Libya'ya karşı düzenlenen bu müdahale de özünde Ortadoğu ve Genişletilmiş Afrika Projesi'nin bir uygulamasıdır. Sonuçta Libya halkının ve Kaddafi'nin altı ay süren direnişine rağmen emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin galip gelmeleriyle Libya'da AKP'yi model olarak gören "Müslüman Kardeşler" iktidara getirilmiştir.

R.T. Erdoğan hükümetinin Libya'ya aktif dış müdahaleye katılması normaldir. Çünkü R.T. Erdoğan bizzat BOP' un eş başkanıdır. Başbakan Erdoğan Libya müdahalesinden hemen birkaç gün önce "BOP ve Genişletilmiş Kuzey Afrika Projesi'nin olabildiğince **kansız** gerçekleşmesi için gayret sarf ediyoruz" diye bu görevini de itiraf etmiştir. Fakat mecliste Libya'ya müdahale tezkeresine CHP ve MHP'nin de destek vermeleri düşündürücüdür.

Irak Politikası

Irak Başbakanı Nuri el Maliki, Kuzey Irak'taki Kürt yönetiminden, hakkında tutuklama kararı çıkartılan

ve kendilerine sığınan Cumhurbaşkanı Yardımcısı Tarık el Haşimi'yi yetkililere teslim etmesini istedi. ABD'nin Irak'tan çekilmesinin hemen ardından Sünni kökenli Cumhurbaşkanı Yardımcısı Tarık el Haşimi, Şii kökenli Başbakan Nuri el Maliki'ye karşı suikast planı içinde olmakla suçlanmıştı.

PKK'nın Irak'taki varlığına karşı olduğunu söyleyen Irak Başbakanı Maliki "Türkiye iç işlerimize karışmasın!" diye AKP hükümetini uyarmıştır.

Türkiye'nin ulusal çıkarları, toprak bütünlüğü ve terörle mücadele açısından Irak'ın toprak bütünlüğünden, yani parçalanmamasından mutlak olarak yana olması gerekmektedir. Çünkü Irak'ın bölünmesi hem Kürt milliyetçi hareketinin güçlenmesini, hem de Irak'ta Sünni Şii çatışmasıyla birlikte istikrarsızlığı Türkiye'ye ve bölgeye bulaştıracak bir riski içinde taşımaktadır.

Gel gör ki R.T. Erdoğan ve Ahmet Davudoğlu' nun Irak politikası Irak'ın bölünmesini engelleyici değil, tam tersine Irak'ın iç işlerine karışarak; Sünni Tarık el Haşimi'yi Şii Maliki'ye karşı destekleyerek adeta Irak'ın bölünmesine katkıda bulunmaktadır.

Öte yandan bu dış politika Irak'ın kuzeyinde emperyalizmin iki savaşıyla oluşturduğu Barzani liderliğindeki Kürt Yönetimini resmen desteklemektedir. Türkiye bu özerk Kürt yönetimini resmen tanımış, elçilik bile atamıştır. Kaldı ki Türk büyük sermayesi ve müttehitleri yıllardır Barzani'nin bu bölgesinin, yollarını, resmi binalarını, alt yapısını inşa etmekte.

Kısaca, AKP'nin Irak dış politikası da Büyük Ortadoğu Projesi'nin pratiğinden başka bir şey değildir.

İran Politikası

Görünüşte İran'la iyi ilişkiler sürdürmeye çalışan AKP'nin İran politikası da gerçekte İran'a karşı düşmancadır.

Haziran 2010 da BM Güvenlik Konseyi İran'dan uranyum zenginleştirme etkinliklerini askıya almasını istedi; ülkelerin İran'a silah ve askeri malzeme satışını yasakladı. Türkiye ve Brezilya hayır dedi; Lübnan çekimser kaldı. Ahmedinecad önce "Kararın bir anlamı yok" dedi, fakat sonra uranyum zenginleştirilmesini Türkiye'de yapılmasını kabul etti. Fakat Türkiye'nin İran'a yapmaya çalıştığı bu "kıyak" ABD tarafından refüze edildi.

Gerçekte Türkiye İran'dan yana dost görünüp, fakat hiçbir zaman ABD'nin sözünden çıkmamaktadır. ABD ise ne pahasına olursa olsun İran'ın nükleer silah yapmasına engel olmaya çalışır görünmektedir. Fakat bu politika da ABD'nin görünüşteki BOP uygulanması için bir bahanesidir. Özünde ABD İran'a vurmak için uluslararası meşruiyetin peşindedir.

İran'a bir yandan dost görünen Türk Dış Politikası, utanmaz bir ikiyüzlülükle İran'a karşı NATO'nun "Füze Kalkanı" sistemini topraklarına yerleştirmesine izin vermektedir. İran durumun farkındadır ve Türkiye'yi en yetkili askeri ağızlardan defalarca uyarmaktadır. Aynı uyarıları kuzeydeki büyük komşumuz Rusya da yapmaktadır.

Suriye Politikası

Çok değil, daha bir yıl önce Türkiye ve Suriye hükümetleri iki devlet arasındaki vizeleri kaldırmıştılar. Türkiye-Suriye yakınlaşmasını hızlandırmış, bu bağlamda, iki devlet Nisan 2009'da İsrail'i rahatsız eden ortak bir askeri tatbikat bile düzenlemiştir. 13 Ekim 2009'da Türkiye ve Suriye arasında iki ülkenin toplam on bakanının katılımıyla Halep ve Gaziantep'te Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi 1. Bakanlar Kurulu toplantısı yapılmış ve ilişkiler bambaşka bir boyut kazanmıştır.

Ancak Ahmet Davudoğlu ve siyasi şefi Erdoğan Libya politikasında olduğu gibi birden bu iyi ilişkiler politikasından çark ettiler. Türkiye'nin, Suriye'ye yaptığı ihracat geçen yıla göre yüzde 12, Suriye'nin, Türkiye'ye yaptığı ihracat ise yüzde 19 geriledi. Erdoğan Suriye'nin içindeki olayları kendi iç meselesi olarak ilan etti. Neden?

Çünkü ABD emperyalizminin üflediği "Arap Baharı" rüzgârları Ortadoğu'da ve Suriye'de kuvvetle esmeye başlamıştı. Büyük Ortadoğu Projesinin başarıyla devam etmesi için Suriye'de Esad rejiminin

de yıkılması, Tunus, Libya, Mısır vs. gibi “İlımlı İslam” gömleğini giymiş Müslüman Kardeşlerin iktidara gelmesi gerekiyordu. ABD emperyalist şerifin bölgedeki yardımcı şerifi görevini yapmalıydı.

NATO ile birlikte “dış müdahale modelini “ Libya’da başarıyla deneyen emperyalizm aynı uygulamayı Suriye’de de denemeye kalkıştı. Ancak BM Güvenlik Konseyinden Rusya ve Çin’in vetosuyla bu meşruiyet vizesini alamadılar. Fakat bu meşruiyeti ne pahasına olursa olsun almak istiyorlar. Bir yandan Suriye üzerine yoğun bir “kara propaganda” yürütürken, diğer yandan Suriye içindeki muhalefeti illegal olarak dışardan silahlandırıyorlar. Komşu bir devlete karşı bütün bu bozguncu faaliyetlerin başında ise Türkiye var.

Sonuç

AKP’nin ve Ahmet Davudoğlu’nun dış politikası; bırakalım “komşularla sıfır sorun” meselesini, Türkiye’yi yüzyıllardır dost olduğumuz komşularla bile düşman olacak bir duruma getirmiştir. Bu dış politika Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucusu büyük lider M. Kemal Atatürk’ün bağımsız ve barışçı dış politikasından tamamen uzaklaşarak emperyalizmin Ortadoğu’da taşeronluğunu yapan, Büyük Ortadoğu ve Genişletilmiş Kuzey Afrika Projesi’nin uygulanmasından başka bir şey değildir.

Ancak bu dış politika çok tehlikeli ve risklidir. Çünkü sonunda bir III. Dünya Savaşı’nın çıkmasına bile bahane oluşturabilir. Bilindiği gibi Suriye’ye dış müdahaleye İran, Rus ve Çin gibi dev ülkeler karşıdır. Böyle bir müdahale pek ala bu güçleri kontrolden çıkmış bir askeri eyleme sevk edebilir.

M. Kemal Atatürk bir kez daha büyüklüğünü kanıtlamıştır. Onun “Yurtta Barış”, “Dünyada Barışın” güvencesi olduğu öngörüsü bir kez daha doğrulanmaktadır. Atatürk ve Cumhuriyet düşmanı karşı devrimci iç politikalarıyla yurt içinde adalete, hukuka, laikliğe, muhalefete, demokrasiye savaş açan AKP elbette dış politikada da emperyalizmin kendisine verdiği görevi yerine getirebilmek için savaş riskini de göze almıştır. Çünkü emperyalist planların bölgedeki taşeronluğu başka türlü yürümez!

Mehmet ÇAĞIRICI

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (02/05/2024 - 21:27 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/akp-hukumetinin-dis-politikasi-basarili-mi>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>